

no suscrits. 0'20 »

tramar... » 10'00 l' any.

(1) Végintse los articles que precedeixen al present en los números 8, 10, 11, 12, 17, 21, 22, 24, 25 y 26 d'aquest setmanari.

saborejarán ab fruició l' espectacle tant si los crítichs lo batejan de romántich com si 'l designan ab lo nom de realista.

Cada fruyta hem de exigir que tinga lo sabor especial de la planta que l' ha produhida, y en aquest concepte si lo fruyt es assahonat y de bona mena tant grat es al paladar lo préssech com lo meló, encara que cada hu tinga lo sabor especial que 'l caracteriza.

Una y altre escola dudas á la exageració, portan á camins que la sana rahó no pot admétrer y nótis que la realista está exposada á ensopagadas de major transcendencia. Pera probarho, bastará recordar aquella tragedia en la que s' escorxa un cunill en mitj del escenari y altres dramas en los quals se desfloran donzellas casi á la vista del públich.

La passió per un género determinat no es donchs natural, puig que lo bó poden produhirlo una y altre tendencia sempre que 's mantinguin lluny de la exageració.

Lo *desideratum* de alguns realistas fora á no duptar lo presentar en las taulas fotografias directas de tipos y taquigrafia de llenguatje.

D' aquest sistema, nos agradaría véurer la proba pera que 's convencessin los que per ell suspiran de que son somni es irrealisable, puig de durse á terme no reuniria cap qualitat artistica.

Com portat expofés, cap aquí lo preguntarnos:

Las obras dramáticas deuen ésser escritas en prosa ó en vers?

Als autors realistas enteném que 'ls está vedat (dintre la bona acepció de la paraula) lo escriurer en vers. La rahó es convincent. Si tant del natural volen copiar, que fins sacrifican las claras dots de son ingeni, limitantse á fer lo paper de transmissors, no poden fer lo trasllat en vers perque en prosa y fins en mala prosa, han passat las escenas que ells volen contarnos.

Pero nosaltres abundém en la opinió de que igualment es acceptable la prosa que lo vers; no obstant reconeixém que la bona prosa es sumament difícil y que además lo autor está exposat á que un actor poch mirat ó poch estudiós li cambie frases, fent dir al personatge mots que l' autor no li ha posat en boca.

Lo vers está més lliure de aquestos accidents.

Per lo demés vingan bonas obras y tant nos fa si están escritas en vers com en prosa.—J. S.

Teatro Catalá

Un porter.—Casi monólech en vers, original de D. Domingo Bartrina. Estrenat la nit del 31 de Juliol, en lo teatro Asiátich á cárrech de la Societat «La Africana.»

Obtingué bon éxit essent cridat l' autor á rebre

los aplausos de la concurrencia. Lo desempenyo bó á cárrech dels Srs. Morés, Racionero y Guardiola.

Fum y Llum.—Comedia en un acte y en prosa, original de don R. Rocavert. Estrenada en la nit del 7 de Agost en la Societat «La Atlántida.»

Es una bonica pessa que desde las primeras escenas despierta vivament l' interés del públich, conservantlo fins al final de la mateixa. Lo defecte més sensible d' ella es lo carácter poch sostingut de algún dels personatjes, en especial los de D. Magi y Petra demostrantho lo primer, al rebre revolver en má, á qui no justifica tal equivocació, y la segona, ab son *desgraciado* amor, acabant pera resultar una *pendón*, perdent tota la simpatía que al principi inspira aquest personatge, al anarsen ab en Gutierrez.

Los tipos més ben compresos son, en Leopoldo á quin voltant se desarrolla la trama y lo de Enriqueta que sempre está en son lloch.

Las primeras escenas son las més ben portadas, notantse alguna inseguretat en las últimas.

Lo desempenyo siguió bó. La Srta. Serrano de la que varias vegadas hem tingut ocasió de parlar enaltint merescudament sas dots artisticas, presentá un acabat tipo de *criada*. També estigué acertada la Srta. Julia de las Morenas, ab lo de Enriqueta. Lo Sr. Balaguer creá un Leopoldo perfecte, ab bona gracia cómica y sense exajeracions. Lo Sr. J. V. acertat, esceptuant la caracterisació, mes propia pera presentar una *agonía*, que pera lo don Magi d' aquesta obra. Y per fi los senyors Hernández, Miró y Callís ab sa bona voluntat ajudáren al bon conjunt de la obreta.

L' autor obtingué al final una ovació de simpatía, tirantse á volar coloms y obsequiantse á las dugas damas ab bonichs rams de flors.—X.

Lo Demá

¡Demá!... oh, mot sinónim de esperansa;
mot de goig ó neguit,
successor del *avuy* mentres avansa
pausadament la nit.

Jamay existirás. Ahir ja ho creya
y *avuy* t' espero encar...
Ets lo *avuy* que al ahir lo *demá* 't deya
veyent lo temps passar.

Mentrestant roda 'l mon, minva la vida
entre alegría y dol,
y, gosant del *avuy* lo *avuy* s' oblida
per lo *demá* que 's vol

—¡Demá!—diu l' aymador á sa estimada—
lo teu espós seré—
y 's trova al naixe 'l día á trench d' aubada
qu' un altre *demá* vé.

—¡Demá!—diu á son fill la pobre mare—
lo rey te cridarà—

y en *avuy* convertit, per sort avara,
¡qué trist es lo *demá*!

—¡Demá!—l' que espera ansiós una alegría
exclama ab gran content,
y trovant una trista melangia...
—¡Demá!—segueix dihent.

—¡Demá!—murmura 'l reo en la capella—
mon crim hauré expiat,—
y, tornantse en *avuy*, diu per sa estrella:
—¡Demá seré enterrat!—

Mes, dant voltas 'l mon lo temps transcorra,
y entre alegría y dol,
lo *demá* en nom d' *avuy* un día esborra
d' un sol á un altre sol.

Y l' ambició del home no s' acava,
com lo temps may fineix,
A nostra vida sols la mort la trava
y 'l mon son curs segueix.

¡Demá!... oh, mot sinónim de esperansa,
mot de goig ó neguit,
successor del *avuy* mentres avansa
pausadament la nit.

IGNASI IGLESIAS.

Agost 1892.

Tristesas del cor

INCOHERENCIAS

Tot ho he probat, y res me don conort. Lo camí de la vida es pera mi un erm arenal per hont mos peus se negan á caminar ja més.

Mas esperansas falagueras, mas ilusions joliusas, van desfullantse d' una en una arrencadas de mon cor de violent modo per lo glassat buf del vent de la desgracia y del desengany ensemps.

Lo viurer no ofereix pera mí res de atractívol, per uns moments de goig que faig esforços pera retenir en la memoria, ¡quants días de dolor passo y m' esperant!

¡Sí, tot ho he perdut, y res me don conort!

Dels sers volguts de ma familia aymada, la mort s' ha endut las que 'm volían més, dels bens terrenals, de quina materialitat per disort l' home te de viurer, la sort que 'm favoreix me 'ls ha negat y fins las forsas físicas, aquest altre materialisme inherent á la vida animal, sento que m' abandonan.

No més batega ja mon cor y pugna pera viurer á impuls d' un sol desitj, y en ell s' ha concretat l' últim alé de una existencia trista. L' amor per una dona, amor gran, pur, intens, afecte únich que *avuy* experimento, l' omplena per complert, y eix amor que tants instants ha endolsit de ma existencia de molts anys ensá, eix amor correspost ab deliri per la dona que jo vull, es lo que ve á la darrera hora á donar lo cop de gracia tallant d' arrel l' arbre de mas ilusions preuhadas, y en lo precís instant en que causava més

tentació sa gaya florida, y anava á donar mostra de son dolsíssim fruyt.

La ditxa no es feta pera que jo la gosi y de sufrir n' estieh més que cansat. Jo vull morir. Ben cert: aquell que res espera, ¿qué fa en lo mon? Lo repós de la mort te un atractiu poderosíssim, y jo que sento ja sa influencia, ¡la trobo tant suau, tant consoladora, que experimento delicia ensopidora no fent ressiencia al abim que 'm xucla!

¡Y tant hermosa que m' havia figurat ésser la vida meval

¡No... no! Pera qui no es rich, es una vall de llágrimas, y jo ja he plorat prou.—Fora dolor.—No es pas just que ma pena fassi riure á n' algú y senti jo l' esclat de las riallas.

Refrédát cor, deixa de bategar, ton aleteig es en vál Ja may més sentirás glatir damunt teu y á compás unisono, com dos péndolas que marxan á l' hora, los batéchs del cor de ma estimada. Para donchs, si s' ha acabat l' amor, ¿pera qué 'l viurer?

Mes si malalt y tot vols viure encara, jo tinch valor pera la sanch robarte y ferla brollar per oberta ferida, jo mano en tú, morta ó 't mato.

Pero ella, ¿qué farà quan jo no hi sia? ¿D' altre será l' esposa? Si ho es que ho siga. Ab vida jo, ja se que no fora, pero un cop mort... ¡que hi fal Los morts no parlan...

¡Oh no! Ella no es pas culpable, ella m' ayma ab passió, ella, ¡pobreta!... no tardará en seguirme.

¡Malehit mon! ¿Qué n' haurán tret llavors los creadors d' obstacles?

Quan menos hi hagués cel pera allí veurens... pero ¡ay! es tan trista la vida, que 'm temo que la promesa d' una de millor finida aquesta, es pura invenció de la filantropía humana, pera agafarse á una remota é improbable esperansa de consol.

Adeu, adeu, dolsa estimada meva; ton cor es débil pera resistir la lluyta d' afectes que hi batallan, y lo meu es fort pera no voler resistir l' anyoransa de las caricias tevas.

Adeu, adeu.—J. B. S.

Cóm la triaría

SONET

Primer de tot, voldría que fos maca,
després, que fos, de totes, la més rica,
que, sense anar luxosa, anés bonica,
y que 'l vestit y l' honra, anés sens taca.
Sens pares ni parents, perque ja es flaca,
que la familia d' ella en tot se fica,
y que volguent fer bé, sempre embolica
y á lo pobre marit dona matraca.
Si semblants qualitat's aixís reunidas
trobes al fi, la que tingués tals prendas
y disposada estés á dar cent vidas
per mí, y tots sos tresors y sas hisendas,
goreus, lector, que m' esposa la faría?..
Donchs ab tot y sé aixís, ¡m' hi pensaría!

ENRICH RIERA MATHEU.

Lo mes d' Agost

«Cada cosa á son temps, com las figas pel Agost», diu lo ditxo, pero no 'l creguin; ni las millors figas se menjan pel Agost, ni en aquest més es convenient menjar gayres figas, perque acostuman ocasionar trastorns gástrichs que ab la calor pòden portar desagradables conseqüències. Al contrari de lo que 'l ditxo canta, jo allargaria aquell que diu: «pel Agost, ni dona ni most,» afeginthi *ni figas tampoch*.

Perqué aquest es lo més en què 'l sol diu: aquí so jo, y clava tal ratxada de foch, que si 'l aguantém no es pas de bona voluntat, y... ménjin figas.

Jo, no perque 'n tingui datos certs, però suposo que en la gloria celestial també hi ha estiu é hivern, perque diuen que allí tothom hi està bé y ab aixó deu haberhi per tots los gustos. Lo que també suposo, es que allí no hi ha 'ls extrems de fret y calor que 'ns fan sofrir en la terra. En la gloria, per moderar las temperaturas, (també es una hipòtesis de la meua cullita), se serveixen del sol y com que allí ténen la paella pel mànec y la caixa dels trons, fan que 'l sol los obsequi ab lo seu escalf al hivern y al estiu nos l' envían cap aquí baix á fernos nosa. A lo menos 'l fessen aná al infern, que allí no 'ls hi vé d' una trentena de graus!

Encara, ventura de las venturas que «per la Mare de Deu d' Agost á las set ja es fosch» y 'l sol, ab aixó, se 'n va á jóch més aviat que en lo més anterior, sino, no entench pas com nos ho faríam, si aquell bon senyor dels astres gubernés cada dia una horeta més de la que governa com á rey absolut y tiránich.

Es tant lo que atormenta durant aquest més, que fins la terra desitja refrescarse ab plujas, prometent bonas cullitas á cambi d' aygua. Perxó 's diu: «Ayguai d' Agost, safrá, mel y most», y «si plou molt en Agost, no gastes diners en most,» y «si plou en lo més d' Agost, tot será oli y tot most» y «si á l' Assumpció serena, tindrà calitat la berema», y «pluja á Sant Llorenç, sempre arriba á temps» y no sé quantas més sentències populars las enfilan per aquest rengló.

No vull parlar de las pobras flors, que tots sabem que s' agostan, ó més ben dit, que 's moren de la calor d' Agost.

Y si las terras y las flors demanan aygua (que hem de fer nosaltres; misers mortals, que tot subant trayém la poca que 'ns queda dintre del cos). Sort que n' hi ha en lo mar y podém anarhi á capbussonar alguna estoneta. Aixó, si no hi ha noticias d' aquell *rampellut* asiàtic que no permet banys ni cosa que s' hi sembli.

Ja sabem que «per Sant Roch, l' avellana cau del foch», però hem de dir de las avellanas lo que hem dit de la figas. Entretinguinse, ab la calda que cau, á menjar avellanas tendras! Ja veuran si 'n tindran de menjar de confitura de codony per contrarestar los efectes de la fruyta!

Si la calor d' Agost es insufrible! Diuen que «per qui no té sembrats, Agost es Mars». Jo 'ls asseguro que no tinch sembrats y que es molt diferent la calor que sento pel Agost de la temperatura que sento en lo més de Sant Joseph. Pel Mars, á lo menos no

tinch peresa de fer lo que tinch de fer, però en lo mes de l' Assumpció, ni tinch esma per donar quatre passos. De manera que alló de que «pel Agost, trilla 'l peresós», tampoch ho tinch per veritat, perque si bo fós, trillaria molta mes gent de la que trilla en tal mesada, fins dels que ténen per trillar.

Si hagués d' ésser sempre cert alló de que «per Sant Bartomeu, tronadas arréu,» y las tronadas portessen fresca llástima que Sant Bartomeu no sigui al principi d' Agost, aixís com s' escau al dia vint y quatre!

CONRAT ROURE.

Quadret

En Pauhet y la Cinteta
festejan ja fa molt temps;
si ell de cor estima n' ella
ella encare més á n' ell.

Cada dia quan se trovan
d' amor se parlan no més,
y sempre lo qu' ell desitja
ella ho desitja també.

Avuy perque es lo sant d' ella
lo jove que ab goig inmens
ha pensat en obsequiarla,
li diu aixís dolsament:

—Ja qu' es lo teu sant, m' aymia,
un regalo jo 't vull fer,
¿Que vols que 't regali hermosa?
digas ¿vols un collaret?

La noya llavors suspira,
s' acosta á son jovincel
y besantlo entre sos brassos,
li contesta ab tendra veu:

—Ves al hort de casa teva
y portam un pensament;
ab aixó sols m' acontento...
¡t' estimo tant, amor meu!

SABATERET DEL POBLE SECH.

Teatros locals

Novetats.—Dissapte passat va fer lo seu debut la companyia de sarsuela catalana y castellana, conforme ho anunciarem en la revista del número anterior.

La obra que 's posá en escena y que s' ha vingut representant ab aplauso varis dias consecutius, va ser la coneguda sarsuela *Sueños de oro*, lletra de D. Lluís Mariano de Lanra, música del mestre Barbieri.

A aquesta obra, lo mateix que á molts altres del seu temps, los passa lo que als bons vins, que com més envelleixen se van trobant millors. Y aixís li degué semblar al públich, quan aplaudí molts escenas de la obra y sobre tot la música que l' acompanya, que conté trossos molt inspirats, veientshi marcada la personalitat de son autor.

Lo desempenyo bastant regular, distingintshi los senyors Bassols y Puig, y las Sras. Lorán, Quintana y Colomer.

Lo cós de ball, baix la direcció del primer bailari D. Eduard Torres, se portá bé.

També s' ha representat *Campanone*, debutant en ella la tiple D.ª Matilde Bona y lo tenor D. Micolau Bubé.

Y per aquesta setmana está anunciada la sarsuela catalana *Las cent donzellas*, que no s' ha representat fa alguns anys.

Tivoli.—*Miss Hélyett*. A fi d' evitar repeticions, végis la revista de teatros del número anterior.

Eldorado.—Manuel Rodriguez, artista que ha debutat últimament, es un bon actor cómich. Té gracia natural, soltura en lo dir y sab identificarse en los tipos que representa.

Fa alguns anys que va trevallar al teatro del Tivoli, y ja llavors lo públich va aplaudir-lo de molt bona gana vegentli representar ab sa gracia natural aquells tipos acaricaturats de *El gran mogol*, *El corazón y la mano*, y altrás obras per l' istil.

Are, en l' Eldorado, ha sigut igualment molt ben rebut y aplaudit en quantas obras ha pres part: en *Los aparecidos*, *La baraja francesa*, *La canción de la Lola*, en la que representa dos tipos, lo jugador y lo bombero de una manera notable.

Manuel Rodriguez es una bona adquisició per la Empresa d' aquest teatro.

S' ha anat aplessant l' estreno de *Los extranjeros*; pero segurament se posará prompte en escena.

Sembla cosa feta la vinguda d' en Novelli ab la seva companyia, donant una série de vintiduas representacions. Inútil es dir qu' es esperat ab verdader desitj. Nos va deixar tant bons recorts!...

Circo Ecuestre.—De cap novetat podém donar compte en la present setmana; mes pera dijous estava anunciat lo debut dels pantoministas *Los albañiles*, que venen precedits de gran fama, sent d' esperar qu' obtingan aquí una ruidosa acullida.

Esperém, donchs, lo número vinent pera parlarne.

Moulin Rouge.—Se veu cada dia més concorregut, sent molt aplaudida l' *étoile* Mme. de Kerville ab las sevas cansonetas que canta ab molta afinació.

Pera avuy dissapte está anunciada una funció extraordinaria, debutant entre altres la diva Mlle. Mira-beau y lo *chanteur comique* Mr. Bravo.

Ademés en los intermedis tocará una banda militar.

Y res més per aquesta setmana.

LABRUGUERA.

Aubada

—Qué feu aquí, aturadetas,
aucellas d' aqueixa vall;
veníu, cantéuli amoretas,
despertéula bó y cantant.

Si no 'n sabéu de bonicas,
la lletra jo os puch doná:

—«¡Ay, nenas, que 'n sou de ricas,
«ab los cors qu' habéu robat.»

Cantéu en sa cambra aucellas,
refiléu sens parar may;
diguéu, que si 'l cel té estrellas,
té eixa nena, ángels de pau.

—Del meu cor, sobre 'l teu vólan,
nineta meva 'ls aucells;
que no los sents com pidolan
amoixante ab lo seu bech?—

JOSEPH FALP Y PLANA.

Nostres Corresponsals

Sitjes, 7 Agost de 1892.

Sr. Director de LO TEATRO REGIONAL.

Molt senyor meu: Lo dissapte 30 de Juliol, se despedí d' aquesta població la companyia que dirigeix lo Sr. Borrás.

Las obras que 's posaren en escena foren: en lo teatro del Retiro, *Hydro-Mel*; y en lo teatro del Prado, *Viva 'l divorci*, *Mal pare*, *L' Agulla*, *Lo Contramestre* y *Sogra y Nora*, y las pessas *Tres y la Maria sola*, *Gent de Barri* y *Tot cor*.

Sense altre particular se despedeix son afm. S. S.

RAFAEL FONT.

Vilanova y Geltrú, 5 Agost de 1892.

Sr. Director de LO TEATRO REGIONAL.

Al estreno de *Barba-Roja* de D. Frederich Soler, ha seguit lo de la preciosa obra póstuma *L' Agulla* del may prou plorat poeta D. F. Pelay y Briz, que lo públich rebé ab entussiasme per recordarli sens dupte los excelents temps del nostre teatro regional tant extraviat avuy.

Semblant sort no meresqué la tragedia *L' ánima morta*, original de altre de nostras glorias literarias, quin estreno era vivament esperat per la fama de que venia precedida, defraudant las esperansas de tots.

Las escenas de que 's compón tan original producció, molt inferior á *Mar y cel*, eran calificadas algunas de estrambóticas é inspiradas en las de las célebres gatadas d' en Pitarra, la majoria de repugnantes é inverossímils, provocant pocas frenétichs aplausos, molts ab sa grandesa de gatada, riallas.

Tolhom estava conforme en que la potent fantasía del eminent Guimerá, buscant originalitat s' extraviá.

La inseguritat de alguns actors perjudicá molt l' éxit de la deliciosa comedia de costums del celebrat novelista catalá Sr. Pin y Soler, titulada *Sogra y Nora*, que com todas las obras del mateix género, requereix un excelent conjunt.

Últimament nos han visitat los tant renombrats com discutibles crítichs Fra Blanco García y D. J. Ixart.

Y per avuy, prou.

S. PITARRETA.

Masnou, 8 Agost de 1892.

Sr. Director de LO TEATRO REGIONAL.

Molt senyor meu: Després d'una llarga temporada de no haverse posat un drama en escena ni català ni castellà, ahir uns quants aficionats d'aquesta varen tenir a be dar una representació de *Muralla de ferro*, cabentli un desmenyament no molt regular, si s'exceptua la senyora Pino y 'l senyor Sobrebia que en alguns passatges arrencaren grans aplausos. Los demés, excepte alguns, molt pocs, deuen haver de tenir present que no es suficient sapiguer lo paper pera presentarse en escena, sino que 's precis donar un bon conjunt a la obra que 's representa. Los finals d'acte molt poch ajustats. No obstant envio 'l meu aplauso als senyors Ferrán, Roig, Monpart, Ballester y Bobé per sa bona intenció.

Com a fi de festa, posaren *Lo que 's veu y lo que no 's veu*, sense cap repàs, puig feya temps l'havien feta. ¡Calculin!

Y fins a un altre 's despedeix de vosté son afm.

LO CORRESPONSAL.

Plany

Quan l'arbratje s'adornava
ab sas galas de verdor,
me digué ma dolça aymia
que m'aymava ab tot lo cor.
Quan las jolius aucelletas
entonavan tendres cants,
me digué, tota gojosa:
—Avuy, t'aymo més que avans,—

Quan los llirs y las poncellas
no donavan ja flayró;
quan lo sol ja no brillava
escampant los seus raigs d'or,
vareig veure a la traydora
jurant amor com a mí
a un donzell que la escoltava
igual que jo ab frenesi.
Y mentres-qu'ella, enganyantlo,
lí jurava ser constant,
de sas galas tot l'arbratje
¡ay!, s'anava despullant.

FRANCESCH TORRES.

Societats recreativas

CLARÍS.—Diumenge a la tarde se posaren en escena las comedias en un acte *Un cap mas* y *Café y copa*.

Hi prengueren part, obtenint aplausos, la Srta. Amigó y los Srs. Bové, March, Fages, Torrus y Vives.

La concurrencia com de costum numerosa.

LA ATLÁNTIDA.—Numerosa concurrencia assistí diumenge a aquesta important Societat ab lo fundat interés de l'estreno de *Fum y Llum* del que 'n doném compte en lloch corresponent.

Se posá avans en escena la divertida pessa *L'adroguer del cantó* que siguié ben desmenyada per las Srtas. Serrano y Morenas y los Srs. Balaguer y Miró, obtenint aplausos, aixís com també l'autor Sr. Rocavert que sortí a rebrels a la escena.

MARINA.—*Café y copa* y *Un cop de telas* sigueren las obras posadas en escena, devant de numerosa y escullida concurrencia.

Las dugas tingueren bon conjunt degut a la acerta da interpretació a càrrech de la Srta. Martí y dels Srs. Monserrat, Dominguez, Fortuny y Ros.

J. XIMENO.

TEATRO LOPE DE VEGA.—La funció de dissapte passat se va compondre de la humorada *Sebas al cap*, que entretingué agradablement al públich.

A continuació se representá lo drama del Sr. Roig, *Fratricida*. Las Srtas. Vila (P. y V.), traguieren partit de sos respectius papers lo propi que los senyors Barnada (C.) Brugada (R.) y Esteve (A.) que si 's corretjís la precipitació en las tiradas de versos, no li perjudicaria las bonas qualitats que 'l distingueixen; al Sr. Geli, esperám veure en altra obra y los restants Srs. Artigau, Esteve (J.) y Rourell, regular.

ANTÚNEZ, (GRACIA).—Diumenge se posá en escena lo drama *La pena de mort*, qual execució va adoleixer algun tant de falta d'ensajos.

No volém dir que la funció no satisfés al públich, molt al contrari; pero hi haguera quedat molt més a no ser la precipitació ab que la obra va ser posada en escena.

No obstant ne traguéren lo partit possible la senyora Blanca y los Srs. Anglada y Estruch.

CENTRE CASANOVA.—*Lo port de salvació*, fou la obra escullida pera diumenje passat. No contém véuren un altre desmenyada ab tant carinyo y seguritat.

La Sra. Mas, quals dots tením reconeguts ja ab altres obras, interpretá be lo seu paper al igual que 'ls Srs. Ravés, Domenech, Vila y Subidí.

Com a fi de festa lo Sr. Ravés recitá ab molt acert lo monólech *Ecce-Homo* de C. Gumá, sent aplaudíssim.

En resúm: una vetllada molt agradable.

R. OJEDA.

Un Petó

A una societat vá anar
la filla de 'n Pau Jordana,
y ballant l'americana
un petó en Jan l'hi va dar.

Quan va véure aixó sa mare,
(la de la noya, s'entent)
va exclamá tot de repent:
—¡Que t'han fet, noya a la cara!
Mireu que desvergonyida!
Y cridant molt diu:—Mercé:
no vull que t'ho deixis fé,
¡Au, tórnali desseguida!

SALVADOR BONAVIA.

Certámen Literari organitzat per lo Círcul Positivista

CARTELL

1. Una flor natural, premi d'honor y cortesia costejat per la Societat organitzadora del Certámen; serà pera l'autor de la més inspirada poesia amorosa, qui deurà presentarla á la dama de sa elecció, que serà proclamada REYNA DE LA FESTA.

2. Un preciós objecte d'art, ofert per un Soci, pera galardonar al autor de la mellor oda *A la caritat*, ja qu' aquesta es la virtut sublim que inspira los actes del Círcul.

3. Un ram de violetas d'or y argent, espléndit regalo d'altre Soci, que serà adjudicat al autor de la més genial poesia qu' en tó festiu ridiculisi ó correctjexi alguns dels vicis ó defectes de la *gent d'avuy en dia*.

4. Un tinter artístich, costejat per altre Soci, pera l'autor de la mellor poesia festiva que canti *Las penas d'un casat*.

5. Cincuenta pessetas en metàlich, ofertes per un Soci que las tenia justas, pera 'l poeta qu' en tó festiu presenti la més escullida colecció de biografias de tipus populars que hagin sobressurtit en la barriada de Sant Pere, escrites en catalá del que 's parlava quant Colón aná á descobrir América.

6. Un quadro pintat al oli, regalo d'altre Soci, pera l'autor de la més inspirada poesia popular sobre 'l *Pou de Sant Gem*.

7. Un capritxós objecte d'art, ofert per varis socis al autor del mellor quadret de costums populars en prosa, de poca extensió pera poder ésser llegit en l'acte de la festa, ó en son defecte, á la mellor colecció de pensaments.

Pera optar als anteriors premis es precis que las composicions sian originals é inéditas y escrites precisament en catalá, enviantse avans del 25 d'Agost vinent á la Secretaria de la esmentada Societat, carrer de Mendez Nuñez, 4, 1.er, acompanyadas d'un plech tancat que continga 'l nom del autor y duga en lo sobre-escrit lo mateix títul y lema de la composició que acompanye.

La Junta de Govern podrà concedir, si ho creu convenient, á mes dels indicats premis, los accéssits que consideri merescuts; cuydantse de publicar lo fallo ab la deguda anticipació.

Las composicions premiadas quedaran de propietat del Círcul Positivista durant lo terme d'un any comptador desde 'l dia de la festa, per si 's considera convenient publicarne un tomo, en qual cas, se 'n regalará un exemplar á cada autor premiat.

Los plechs corresponents á las composicions no premiadas serán cremats públicament, segons costum, al acabar la festa.

Barcelona 25 de Juliol de 1892.—Per la Junta de Govern: Lo President, Emigdi Basols.—Lo Secretari, Rafel Bertran.

Gratitut

Malalt estava y en mon llit sufria
esperantne del metje algún consol,
mes en va: cada jorn mon mal creixia
y al meu voltant gemechs tan sols sentia
que m' omplian de dol.

Així 'm trovava jo, y ay, desitjava
que la mort sens tardar ab mi acabés,
pero entre tots los sers que al mon deixava
un n' hi havia tant bell, á qui estimava
com ja no 's puga mes.

Era un ángel del cel; ¡pobreta Rosa!
Un jorn ja casi mort vareig sentir
á cau d'orella, baix, sa veu melosa
barrejada ab sospirs, dihent plorosa:
—¡També jo vull morir!—

Ab tos prechs s' apiadá la Parca airada,
oh, reyna de mon cor y pensament.
Si com ángel diví ab passió sagrada
día y nit m' has cuydat, vulgas m' aymada,
que 't cante eternament.

ISIDOR MARTINEZ.

Novas

Avuy regalém á nostres abonats las planas 99-100 y 101-102 del drama «L' Agulla».

++

Ha resultat certa la nova que várem insertar en nostre número últim, referent á la próxima arribada de la companyia italiana que dirigeix lo gran actor Novelli.

A primers de Septiembre, donchs, y en lo teatro Eldorado, los amants á l'art podran saborejar los mérits de tant genial artista.

++

Segons nos diu nostre corresponsal en la vehina població de Sant Andréu de Palomar, pera demá diumenje, está anunciada una funció comich-lírica á benefici de la companyia de aficionats del Casino El Progreso, figurant en lo programa la bonica sarsuela catalana, *Dorm*.

++

Dilluns vinent tindrà lloch lo sisé concert matinal de la societat coral Euterpe estrenantse lo coró del mestre Sr. Goula (pare) titulat *La remor del Segre*.

++

La societat «Banya Graciense» ab motiu de la festa major, projecta celebrar dilluns próxim á la nit una funció teatral, y dimars y dimecres ball tarde y nit, adornant los salons lo Sr. Ribellas y confiantse lo programa del ball á la tant anomenada orquesta «La Familiar de Barcelona.»

Es d'esperansar veurer los salons de la banya, en extrém concorreguts.

♦♦

Lo despatx de copisteria que nostre company de Redacció, D. Ramon Ojeda, tenia instalat en lo carrer de 'n Tarrós n.º 17, pis 3.º, s'ha traslladat al de Parlament, n.º 17, entressol, segona.

♦♦

Se troba del tot restablert, de la malaltia que ha sofert nostre particular amic lo distingit pianista don Frederich Bartumeus, de lo que nos alegrém.

♦♦

Lo Centre Casanova, anuncia per medi de uns elegants carnets, las festas que en celebració del primer aniversari de sa fundació, dona avuy, demá y passat-demá, 13, 14 y 15 del corrent, las quals prometen estar molt lluhidas.

Enigmas

XARADA

*Prima, dos y dos-tercera
son tres lletras consonants
en singular la segona
y las altres en plural,
y lo tot es certa cosa
que desitja tot mortal
desde el zapatero al Rey,
desde 'l noble hasta 'l vassall.*

ARTUR CASADEMUNT.

TRENCA-CLOSCAS

DN. FERNANDO RIL.

ALELLA.

Formar lo títol de un drama catalá.

MARCA H.

GEROGLÍFICH

AL

JUNY, JULIOL, AGOST,

TO

TA Q K PRIORAT I.

J. O. RAMONEDA.

(Las soluciones en lo próxim número).

AVIS

Tots quants presentin en nostra Administració, las solucions de tots los Enigmas de aquest número, tindrán obció al premi consistent en *un globo aerostático de 1'75 metros d'alsada*, pera lo qual s'estableixen las següents condicions: S'admeterán las solucions desde la sortida del número fins á las cinch de la tarde del dimars. Cada *plech* contenint ditas so-

lucions se li dará lo número, d'ordre de sa presentació. A las set de la tarde del dit dimars se verificará un sorteig y lo *plech* qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubiertas de aquest número.

Poden los interessats que ho desitjin assistir al sorteig.

Solucions als Enigmas insertats en lo número 27.

Mudansa.—CAP—CEP—CIP—COP—CUP.

Rombo.—

A
E M A
E L E N A
A M E R I C A
A N I T A
A C A
A

Targeta.—CAPELLANS—LLEONA—CALL.

Creu.—

T E
A M
T A P I A S
E M I L I A
A I
S A

Logogrifo.—PRINCESA.

Geroglífich.—PER PUSSAS L' ESTIU.

Varen presentarse 13 *plechs* ab las solucions, baix l'ordre següent:

1, Francisco Ribas.—2, J. O. Ramoneda.—3, P. Ximi.—4, Francisco Cussó.—5, Martí Igual.—6, A. Farré.—7, Joseph Mateu.—8, P. Rovellat.—9, P. Xom.—10, Mateu Saladrigas.—11, Pela l' as.—12, Juli Torres.—13, E. Vinyas.

En lo sorteig resultá afavorit lo número 1, que correspon al *plech* firmat per Francisco Ribas.

Correspondencia

Un catalá aragonés; J. Torres; Joseph Rosés; J. Campins; Lluís Rigalt; Puigroig; S. Genis; Martí Lluam; A. Pallejá y J. Arelta: lo que han enviat no va prou bé.

Anton Nart; Joseph M. Feliu; P. Rovellat; A. Lleonart; E. Vinyas; Mateu Gomfau; Agustí F.; y Ramon Fargas: anirá alguna cosa de lo qu' envian.

J. Esteve: anirá.—J. Abril Virgili: també.—Joan Manubens Vidal: un xich retocat podrà publicarse.—J. T. R.: l'enigma es bonich, per ara no pot publicarse. perquè desitjem facilitar lo premi.—Joseph Escachs y V.: estal com diu, pero l'altre y lo d'ara haurían de arreglarse molt pera insertarlos.—Mayet: encara que l'assumpto es poch, procurarém publicar son treball.—Joseph Bach: la *Alegoria* anirá un xich arreglada, l'altre no.—Martí Sargas: farém lo possible.—Carlos Amell: serveix la primera.—Joseph Pol.: anirá arreglat.—J. Morató: va bé.—Floridor: hi ha pensament però es incorrecte.—F. Girbal: rebut conforme, será servit en tot.

La Catalana.—Imp. de J. Puigventós, Dormitori de St. Francesch, 5